

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

Κεφαலைο 1

Πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο ΘΣ λαλησας τοις πατρασιν ημων εν τοις προφηταις επ' εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω, ον εθηκεν κληρονομον παντων, δι' ου εποιησεν τους αιωνας· ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου, φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως δι' αυτου, καθαρισμον αμαρτιων ποιησαμενος εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις, τοσουτων κρειπτων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ' αυτους κεκληρονομηκεν ονομα. Τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων·

1 - 4

*ΥΙΣ μου ει συ,
εγω σημερον γεγεννηκα σε;*

5

και παλιν·

*εγω εσομαι αυτω εις πατερα,
και αυτος εσται μοι εις ΥΝ;*

6

οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην, λεγει·

και προσκνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι ΘΥ.

και προς μεν τους αγγελους λεγει·

7

*ο ποιων τους αγγελους αυτου ΠΝΑ
και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα,*

προς δε τον ΥΝ·

8 - 9

*ο θρονος σου ο ΘΣ εις τον αιωνα του αιωνος,
και η ραβδος της ευθυτητος ραβδος της βασιλειας σου.
ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν·
δια τουτο εχρισεν σε ο ΘΣ ο ΘΣ σου
ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου.*

και·

10 - 12

*συ κατ' αρχας, ΚΕ, την γην εθεμελιωσας,
και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι·
αυτοι απολουνται, συ δε διαμενεις,
και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται,
και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους,
ως ιματιον και αλλαγησονται·
συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν.*

προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε·

13

*καθου εκ δεξιων μου,
εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου;*

14

ουχι παντες εισιν λειτουργικα ΠΝΑ εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν;

Κεφαலைο 2

1 - 5

Δια τουτο δει περισσοτερωσ προσεχειν ημας τοις ακουσθεισιν, μηποτε παραρυωμεν. ει γαρ ο δι' αγγελων λαληθεισ λογος εγενετο βεβαιος και πασα παραβασις και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσια, πως ημεις εκφευξωμεθα τηλικαντης αμελησαντες σωτηριας, ητις αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του ΚΥ υπο των ακουσαντων εις ημας εβεβαιωθη, συνεπιμαρτυρουντος του ΘΥ σημειοις τε και τερασιν και ποικιλαις δυναμεσιν και ΠΝΣ αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν; Ου γαρ αγγελοις υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν, περι ης λαλουμεν. διεμαρτυρατο δε που τις λεγων·

6

*τι εστιν ανθρωπος οτι μιμησκη αυτου,
η ΥΙΣ ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον;*

- 7 *ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ' αγγελους,
δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον,
παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου.*
- 8 εν τω γαρ υποταξαι ουδεν αυτω αφηκεν ανυποτακτον. Νυν δε ουπω ορωμεν αυτω παντα υποτεταγμενα·
- 9 - 11 τον δε βραχυ τι παρ' αγγελους ηλαττωμενον βλεπομεν *ΙΗΝ* δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον, οπως χαριτι *ΘΥ* υπερ παντος γευσηται θανατου. Επρεπεν γαρ αυτω, δι' ον τα παντα και δι' ου τα παντα, πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριας αυτων δια παθηματων τελειωσαι. ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες· δι' ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν λεγων·
- 12 *απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου,
εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε,*
- και παλιν·
- 13 *εγω εσομαι πεποιθως επ' αυτω,*
- και παλιν·
- ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο ΘΣ.*
- 14 - 18 Επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν αιματος και σαρκος, και αυτος παραπλησιως μετεσχεν των αυτων, ινα δια του θανατου καταρηση τον το κρατος εχοντα του θανατου, τουτ' εστιν τον διαβολον, και απαλλαξη τουτους, οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας. ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματος Αβρααμ επιλαμβανεται. οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι, ινα ελεημων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον *ΘΝ* εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτιας του λαου. εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις, δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι.
- Κεφαலைο 3
- 1 - 6 Οθεν, αδελφοι αγιοι, κλησεως επουρανιου μετοχοι, κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερα της ομολογιας ημων *ΙΗΝ*, πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και Μωυσης εν τω οικω αυτου. πλειονος γαρ ουτος δοξης παρα Μωυσην ηξιωται, καθ' οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασας αυτον· πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος, ο δε παντα κατασκευασας *ΘΣ*. και *Μωυσης* μεν *πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως θεραπων* εις μαρτυριον των λαληθησομενων, *ΧΡΣ* δε ως *ΥΣ* επι τον οικον αυτου· ου οικος εσμεν ημεις, εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδος κατασχωμεν. Διο, καθως λεγει το *ΠΝΑ* το αγιον·
- 7 - 11 *σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε,
μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω
κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω,
ου επειρασαν οι πατερες υμων εν δοκιμασια
και ειδον τα εργα μου τεσσερακοντα ετη·
διο προσωχθισα τη γενεα ταυτη
και ειπον· αιι πλανωνται τη καρδια,
αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου,
ως ωμοσα εν τη οργη μου·
ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου.*
- 12 - 14 Βλεπετε, αδελφοι, μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιας εν τω αποστηναι απο *ΘΥ* ζωντος, αλλα παρακαλειτε εαυτους καθ' εκαστην ημεραν, αχρις ου το σημερον καλειται, ινα μη σκληρυνθη τις εξ υμων απατη της αμαρτιας, μετοχοι γαρ του *ΧΡΥ* γεγοναμεν, εανπερ την αρχην της υποστασεως μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν, εν τω λεγεσθαι·
- 15 *σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε,
μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω.*
- 16 - 18 τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν; αλλ' ου παντες οι εξελθοντες εξ Αιγυπτου δια Μωυσεως; τισιν δε προσωχθισεν τεσσερακοντα ετη; ουχι τοις αμαρτησασιν, ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω; τισιν δε ωμοσεν

18 (cont) μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν; και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν
- 19 εισελθειν δι' απιστιαν.

Κεφαலைο 4

1 - 2

Φοβηθωμεν ουν, μηποτε καταλειπομενης επαγγελιας εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι. και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι· αλλ' ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης εκεινους μη συνκεκερασμενους τη πιστει τοις ακουσασιν. Εισερχομεθα γαρ εις καταπαυσιν οι πιστευσαντες, καθως ειρηκεν·

3

ως ωμοσα εν τη οργη μου·

ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου,

4

καιτοι των εργαων απο καταβολης κοσμου γενηθεντων. ειρηκεν που περι της εβδομης ουτως·

και κατεπαυσεν ο ΘΣ εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργαων αυτου

5

και εν τουτω παλιν·

ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου.

6

επει ουν απολειπεται τινας εισελθειν εις αυτην, και οι προτερον ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι' απιστιαν, παλιν τινα οριζει ημεραν, σημερον, εν Δαυιδ λεγων μετα τοσουτου χρονου, καθως προειρηται·

7

***σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε,
μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων.***

8 - 10

ει γαρ αυτους ΙΗΣ κατεπαυσεν, ουκ αν περι αλλης ελαλει μετα ταυτα ημερας. αρα απολειπεται σαββατισμος τω λαω του ΘΥ. ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν αυτου και αυτος κατεπαυσεν απο των εργαων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο ΘΣ.

11 - 13

Σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν, ινα μη εν τω αυτω τις υποδειγματι πεση της απιστιας. Ζων γαρ ο λογος του ΘΥ και ενεργης και τομωτερος υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και δικνουμενος αχρι μερισμου ψυχης και ΠΝΣ, αρμων τε και μυελων, και κριτικος ενθυμησεων και εννοιων καρδιας· και ουκ εστιν κτισις αφανης ενωπιον αυτου, παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα τοις οφθαλμοις αυτου, προς ον ημιν ο λογος.

14 - 16

Εχοντες ουν αρχιερα μεγαν διεληλυθοτα τους ουρανους, ΙΗΝ τον ΥΝ του ΘΥ, κρατωμεν της ομολογιας. ου γαρ εχομεν αρχιερα μη δυναμενον συμπαθησαι ταις ασθeneιας ημων, πεπειρασμενον δε κατα παντα καθ' ομοιοτητα χωρις αμαρτιας. προσερχομεθα ουν μετα παρρησιας τω θρονω της χαριτος, ινα λαβωμεν ελεος και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοθηειαν. • Πας γαρ αρχιερευς εξ ανθρωπων λαμβανομενος υπερ ανθρωπων καθισταται προς τον ΘΝ, ινα προσφερη δωρα και θυσιας υπερ αμαρτιων, μετριοπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσιν και πλανωμενοις, επει και αυτος περικειται ασθeneian και δι' αυτην οφειλει, καθως περι του λαου, ουτως και περι αυτου προσφερειν περι αμαρτιων. και ουχ εαυτω τις λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενος υπο του ΘΥ καθωσπερ και Ααρων. Ουτως και ο ΧΡΣ ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερα αλλ' ο λαλησας προς αυτον·

Κεφαலைο 5

1 - 4

ΥΣ μου ει συ, εγω σημερον γεγεννηκα σε·

5

καθως και εν ετερω λεγει·

6

συ ει ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν Μελχισεδεκ,

7 - 10

ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικετηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθεις απο της ευλαβειας, καιπερ ων ΥΣ, εμαθεν αφ' ων επαθεν την υπακοην, και τελειωθεις εγενετο πασιν τοις υπακουουσιν αυτω αιτιος σωτηριας αιωνιου, προσαγορευθεις υπο του ΘΥ συ ει αρχιερευς κατα την ταξιν Μελχισεδεκ.

11 - 14

Περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν, επει νωθροι γεγονατε ταις ακοαις. και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον, παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας τινα στοιχεια της αρχης των λογιων του ΘΥ και γεγονατε χρειαν εχοντες γαλακτος ου στερεας τροφης. πας γαρ ο μετεχων γαλακτος απειρος λογου δικαιοσυνης, νηπιος γαρ εστιν· τελειων δε εστιν η στερεα τροφη, των δια την εξιν τα

14 (cont) αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου.

Κεφαலைο 6

1 - 8 Διο αφεντες τον της αρχης του ΧΡΥ λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα, μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργαων και πιστεως επι ΘΝ, βαπτισμων διδαχηξν επιθεσεως τε χειρων, αναστασεως τε νεκρων και κριματος αιωνιου. και τουτο ποιησομεν, εανπερ επιτρεπη ο ΘΣ. Αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας, γευσαμενους τε της δωρεας της επουρανιου και μετοχους γενηθεντας ΠΝΣ αγιου και καλον γευσαμενους ΘΥ ρηματος δυναμεις τε μελλοντος αιωνος και παραπεσοντας, παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν, αναΣΤΡΕΣ εαυτοις τον ΥΙΝ του ΘΥ και παραδειγματιζοντας, γη γαρ η πιουσα τον επ' αυτης ερχομενον πολλακις νετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοις δι' οισ και γεωργειται, μεταλαμβανει ευλογιας απο του ΘΥ· εκφερουσα δε ακανθας και τριβολους, αδοκιμος και καταρας εγγυς, ης το τελος εις καυσιν.

9 - 20 Πεπεισμεθα δε περι υμων, αγαπητοι, τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριας, ει και ουτως ελαβομεν. ου γαρ αδικος ο ΘΣ επιλαθεσθαι του εργαου υμων και της αγαπης ης ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου, διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες. επιθυμουμεν εκαστον υμων την αυτην δεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι τελους, ινα μη νωθροι γενησθε, μιμηται δε των δια πιστεως και μακροθυμιας κληρονομουντων τας επαγγελιας. Τω γαρ Αβρααμ επαγγειλαμενος ο ΘΣ, επει κατ' ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι, ωμοσεν καθ' εαυτου λεγων· **ει μην ευλογων ευλογησω σε και πληθωνων πληθωνω σε**· και ουτω μακροθυμησας επετυχεν της επαγγελιας. ανθρωποι γαρ κατα του μειζονος ομνυουσιν, και πασης αντιλογιας αυτοις περας εις βεβαιωσιν ο ορκος· εν ω περισσοτερον ο ΘΣ βουλομενος επιδειξει τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω, ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων, εν οισ αδυνατον ψευσασθαι τον ΘΝ, ισχυραν παρακλησιν εχομεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος· ην ως ακκυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος, οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ΙΗΣ, κατα την ταξιν Μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα.

Κεφαலைο 7

1 - 10 Ουτος γαρ **Μελχισεδεκ, βασιλευς Σαλημ, ιερευς του ΘΥ του υψιστου, ο συναντησας Αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλειων και ευλογησας αυτον, ω και δεκατην απο παντος αυτω εμερισεν Αβρααμ**, πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα **βασιλευς Σαλημ**, ος εστιν βασιλευς ειρηνης, απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος, μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων, αφομοιωμενος δε τω ΙΩ του ΘΥ, μενει ιερευς εις το διηνεκες. Θεωρειτε δε πληκος ουτος, **ω δεκατην Αβρααμ εδωκεν** εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης. και οι μεν εκ των υιων Λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατοιν τον λαον κατα τον νομον, τουτ' εστιν τους αδελφους αυτων, καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφους Αβρααμ· ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν Αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν. χωρις δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται. και ωδε μεν δεκαδας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν, εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη. και ως επος ειπειν, δι' Αβρααμ και Λευι ο δεκαδας λαμβανων δεδεκατωται· ετι γαρ εν τη οσφει του πατρος ην οτε συνηνησεν αυτω Μελχισεδεκ.

11 - 16 Ει μεν ουν τελειωσις δια της Λευιτικης ιερωσυνης ην, ο λαος επ' αυτης νενομοθετηται, τις ετι χρεια κατα την ταξιν Μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερεα και ου κατα την ταξιν Ααρων λεγεσθαι; μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσιν γινεσθαι. εφ' ον γαρ λεγεται ταυτα, φυλης ετερας μετεσχκεν, αφ' ης ουδεις προσεσχκεν τω θυσιαστηριω· προδηλον γαρ οτι εκ Ιουδα ανατεταλκεν ο ΚΣ ημων, εις ην φυλην περι ιερων Μωυσης ουδεν ελαλησεν. και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν, ει κατα την ομοιοτητα Μελχισεδεκ ανιστασθαι ιερευς ετερος, ου κατα νομον εντολης σαρκινης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου. μαρτυρεται γαρ οτι

17 **συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν Μελχισεδεκ.**

18 - 20 αθητησις γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενες και ανωφελες, ου γαρ ετελειωσεν ο νομος, επεισαγωγή δε κρειττονος ελπιδος δι' ης εγγιζομεν τω ΘΩ. Και καθ' οσον ου χωρις ορκωμοσιας· εισιν ιερεις οι μεν γαρ χωρις ορκωμοσιας γεγονοτες, ο μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον·

21 **ωμοσεν ΚΣ και ου μεταμεληθησεται·
συ ει ιερευς εις τον αιωνα.**

22 - 25 κατα τοσούτο κρείττονος διαθήκης γεγονός εγγυος ΠΗΣ. Και οι μεν πλείονες εισιν γεγονότες ιερείς δια το θανάτω κωλυέσθαι παραμένειν· ο δε δια το μένειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιεροσυνην· οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι' αυτου τω ΘΩ, παντοτε ζων εις το εντυγχάνειν υπερ αυτων.

26 - 28 Τοιούτος γαρ ημιν και επρεπεν αρχιερευς, οσιος ακακος αμιαντος, κεχωρισμενος απο των αμαρτωλων και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος, ος ουκ εχει καθ' ημεραν αναγκην, ωσπερ οι αρχιερεις, προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων αναφερειν επειτα των του λαου· τουτο γαρ εποιησεν απαξ εαυτον ανενεγκας. ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν ιερείς εχοντας ασθeneian, ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον. • Κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις, τοιούτον εχομεν αρχιερα, ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις, των αγιων λειτουργος γαρ και της σκηνης της αληθινης, ην επηξεν ΚΣ, ουκ ανθρωπος. Πας γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται· οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη.

Κεφαலைο 8

1 - 3

4 - 7

ει μεν ουν ην επι γης, ουδ' αν ην ιερευς, οντων των προσφεροντων κατα νομον τα δωρα· οτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων, καθως κεχηματισται Μωυση μελλων επιτελειν την σκηνην· **ορα** γαρ φησιν, **παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει**· νυνι δε διαφορωτερας τετυχεν λειτουργιας, οσω και κρείττονος εστιν διαθηκης μεσιτης, ητις επι κρείττοσιν επαγγελιας νενομοθετηται. Ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτος, ουκ αν δευτερας εξητειτο τοπος. μεμφομενος γαρ αυτοις λεγει·

*ιδου ημεραι ερχονται, λεγει ΚΣ,
και συντελεσω επι τον οικον Ισραηλ
και επι τον οικον Ιουδα διαθηκην καινην,
και ου κατα την διαθηκην, ην εποιησα τοις πατρασιν αυτων
εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων
εξαγαγειν αυτους εκ γης Αιγυπτου,
οτι αυτοι ουκ ενεμειναν τη διαθηκη μου,
καγω ημελησα αυτων, λεγει ΚΣ·
οτι αυτη η διαθηκη, ην διαθησομαι τω οικω Ισραηλ
μετα τας ημερας εκεινας, λεγει ΚΣ·
διδους νομους μου εις την διανοιαν αυτων
και επι καρδιας αυτων γραψω αυτους,
και εσομαι αυτοις εις ΘΝ,
και αυτοι εσονται μοι εις λαον·
και ου μη διδαξη ετερος τον πολιτην αυτου
και εκαστος τον αδελφον αυτου εγνω αυτον ΚΝ,
οτι παντες ειδησουσιν με
απο μικρου εως μεγαλου αυτων,
και των αμαρτιων αυτων ου μη μνησθω ετι.*

8 - 12

13

εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην· το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυς αφανισμου.

Κεφαலைο 9

1 - 10

Ειχε μεν ουν η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον. σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων, ητις λεγεται Αγια Αγιων· μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη λεγομενη Αγια, χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενη παντοθεν χρυσιω, εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος Ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης, υπερανω δε αυτης Χερουβιν δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον· περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος. Τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην δια παντος εισιασιν οι ιερείς τας λατρειας επιτελουντες, εις δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς, ου χωρις αιματος ο προσφερει υπερ αυτου και των του λαου αγνοηματων, τουτο δηλοντος του ΠΝΣ του αγιου, μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν, ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα, καθ' ην δωρα τε και θυσαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα, μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις, δικαιωματα σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα.

11 - 14

ΧΡΣ δε παραγενομενος αρχιερευς των γεναμενων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου, τουτ' εστιν ου ταυτης της κτισεως, ουδε δι' αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφραπαξ εις τα αγια αιωνια λυτρωσιν ευραμενος. ει γαρ το αιμα τραγων και ταυρων και σποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα, ποσω μαλλον το αιμα του *ΧΡΥ*, ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω *ΘΩ*, καθαριει την συνειδησιν ημων απο νεκρων εργαων εις το λατρευειν *ΘΩ* ζωντι.

15 - 19

Και δια τουτου διαθηκης καινης μεσιτης εστιν, οπως θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της κληρονομιας αιωνιου. Οπου γαρ διαθηκη, θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου· διαθηκη γαρ επι νεκροις βεβαια, επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος. οθεν ουθ η πρωτη χωρις αιματος ενκεκαινισται· λαληθεισης γαρ πασης της εντολης κατα τον νομον υπο Μωυσεως παντι τω λαω, λαβων το αιμα των μοσχων μεθ υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο δε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν λεγων·

20

τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενετειλατο προς υμας ο *ΘΣ*.

21 - 22

και την σκηνην τε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως ερραντισεν. και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρις αιματος εκχυσιας ου γινεται αφεσις.

23 - 28

Αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι, αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιας παρα ταυταις. ου γαρ εις χειροποιητα εισηλθεν αγια *ΧΡΣ*, αντιτυπα των αληθινων, αλλ' εις αυτον τον ουρανον, νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του *ΘΥ* υπερ ημων· ουδ' ινα πολλακις προσφερη αυτος, ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια καθ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω, επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου· νυνι δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται. και καθ' οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν, μετα δε τουτο κρισις, ουτως και ο *ΧΡΣ* απαξ προσενεχθεις εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιας εκ δευτερου χωρις αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν. • Σκιαν γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων και την εικονα των πραγματων, καθ ενιαυτον ταις αυταις θυσιας ας προσφερουσιν εις το διηγκες ουδεποτε δυναται τους προσερχομενους τελειωσαι· επει καν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τους λατρευοντας απαξ κεκαθαρισμενους; αλλ' εν αυταις αναμνησις αμαρτιων καθ ενιαυτον· αδυνατον γαρ αιμα τραγων και ταυρων αφαιρειν αμαρτιας. Διο εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει·

Κεφαலைο 10

1 - 5

***θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας,
σωμα δε κατηρτισω μοι·***

6 - 7

***ολοκαυτωμα και περι αμαρτιας ουκ ευδοκησας.
τοτε ειπον· ιδου ηκω,***

***εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται γαρ περι εμου,
του ποιησαι ο *ΘΣ* το θελημα σου.***

8 - 15

ανωτερον λεγων οτι ***θυσιας και προσφορας και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ηθελησας ουδε ευδοκησας***, αιτινες κατα νομον προσφερονται, τοτε ειρηκεν· ***ιδου ηκω του ποιησαι το θελημα σου***. αναρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση, εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν δια της προσφορας του σωματος *ΙΗΥ ΧΡΥ* εφραπαξ. Και πας μεν ιερευς εστηκεν καθ' ημεραν λειτουργων και τας αυτας πολλακις προσφερων θυσιας, αιτινες ουδεποτε δυναται περιελειν αμαρτιας, ουτος δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκας θυσιαν εις το διηγκες εκαθισεν εν δεξια του *ΘΥ*, το λοιπον εκδεχομενος εως τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου. μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το διηγκες τους αγιαζομενους. Μαρτυρει δε ημιν και το *ΠΝΑ* το αγιον· μετα γαρ το ειρηκεναι·

16

***αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους
μετα τας ημερας εκεινας, λεγει *ΚΣ*·
διδους νομους μου επι καρδιας αυτων
και επι την διανοιαν αυτων επιγραψω αυτους,***

17

και

των αμαρτιβν αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθησομαι επι.

18 οπου δε αφεσις τουτων, ουκετι προσφορα περι αμαρτιας.

19 - 29 Εχοντες ουν, αδελφοι, παρρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ΙΗΥ, ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματος, τουτ' εστιν της σαρκος αυτου, και ιερα μεγαν επι τον οικον του ΘΥ, προσερχομεθα μετα αληθινης καρδιας εν πληροφορια πιστεως βεραντισμενοι τας καρδιας απο συνειδησεως πονηρας και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω· κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδος ακλινη, πιστος γαρ ο επαγγειλαμενος, και κατανοωμεν αλληλους εκ παροξυσμου αγαπης και καλων εργαων, μη καταλειποντες την συναγωγην εαυτων, καθως εθος τισιν, αλλα παρακαλουντες, και τοσουτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν. Εκουσιως αμαρτοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας, ουκετι περι αμαρτιας καταλειπεται θυσια, φοβερα δε τις εκδοχη κρισεως και πυρος ζηλος εσθιεν μελλοντος τους υπεναντιους. αθετησας τις νομον Μωυσεως χωρις οικτιρμων **επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει**· ποσω δοκειτε χειρονος καταζωθησεται τιμωριας ο τον ΥΙΝ του ΘΥ καταπατησας και το αιμα της διαθηκης κοινον ηγησαμενος, εν ω ηγιασθη, και το ΠΝΑ της χαριτος ενυβρισας; οίδαμεν γαρ τον ειποντα·

εμοι εκδικησις, εγω ανταποδωσω.

30 και παλιν·

κρινει ΚΣ τον λαον αυτου.

31 φοβερον το εμπεισειν εις χειρας ΘΥ ζωντος.

32 - 37 Αναμνησκεισθαι δε τας προτερον ημερας, εν αις φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων, τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι, τουτο δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφομενων γενηθεντες. και γαρ τοις δεσμοις συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρας προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εαυτους κρειττονα υπαρξιν και μενουςαν. Μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων, ητις εχει μεγαλην μισθαποδοσιαν. υπομονης γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του ΘΥ ποιησαντες κομισησθε την επαγγελιαν. ετι γαρ

μικρον οσον οσον,

38 **ο ερχομενος ηξει και ου χρονισει·**

ο δε δικαιος μου εκ πιστεως ζησεται,

και εαν υποστειληται, ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω.

39 ημεις δε ουκ εσμεν υποστολης εις απωλειαν αλλα πιστεως εις περιποιησιν ψυχης.

κεφαλαιο 11

1 - 7 Εστιν δε πιστις ελπιζομενων υποστασις, πραγματων ελλεγχος ου βλεπομενων. εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι. Πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τους αιωνας ρηματι ΘΥ, εις το μη εκ φαινομενων το βλεπομενον γεγονεαι. Πιστει πλειονα θυσιαν Αβελ παρα Καιν προσηνεκεν, δι' ης εμαρτυρηθη ειναι δικαιος, μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του ΘΥ, και δι' αυτης αποθανων ετι λαλει. Πιστει Ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον, και ουχ ηυρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο ΘΣ. προ γαρ της μεταθεσεως μεμαρτυρηται ευηρεστηκεναι τω ΘΩ· χωρις δε πιστεως αδυνατον ευαρεστησαι· πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω ΘΩ οτι εστιν και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτης γινεται. Πιστει χρηματισθεις Νωε περι των μηδεπω βλεπομενων, ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηριαν του οικου αυτου δι' ης κατεκρινεν τον κοσμον, και της κατα πιστιν δικαιοσυνης εγενετο κληρονομος.

8 - 12 Πιστει ο καλουμενος Αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν, και εξηλθεν μη επισταμενος που ερχεται. Πιστει παρωκησεν εις γην της επαγγελιας ως αλλοτριαν εν σκηναις κατοικησας μετα Ισαακ και Ιακωβ των συγκληρονομων της επαγγελιας της αυτης· εξεδεχετο γαρ την τους θεμελιους εχουσαν πολιν ης τεχνητης και δημιουργος ο ΘΣ. Πιστει και αυτη Σαρρα σειρα δυναμιν εις καταβολην σπερματος ελαβεν και παρα καιρον ηλικιας, επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον. διο και αφ' ενος εγενηθησαν, και ταυτα νενεκρωμενου, καθως τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ως η αμμοσ η παρα το χειλος της θαλασσης η αναριθμητος.

13 - 15 Κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες, μη λαβοντες τας επαγγελιας αλλα πορρωθεν αυτας ιδοντες και ασπασαμενοι και ομολογησαντες οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης. οι γαρ τα τοιαυτα λεγοντες εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν. και ει μεν εκεινης μνημονευουσιν αφ' ης εξεβησαν, ειχαν καιρον

15 (cont) ανακαμψαι· νυν δε κρειττονος ορεγονται, τουτ' εστιν επουρανιου. διο ουκ επαισχυνεται αυτους ο ΘΣ
- 16 επικαλεισθαι αυτων· ητοιμασεν γαρ αυτοις πολιν.

17 - 22 Πιστει προσενηνοχεν Ισαακ πειραζομενος και τον μονογενη προσεφερεν, ο τας επαγγελιας αναδεξαμενος, προς ον ελαληθη εν **Ισαακ κληθησεται σοι σπερμα**, λογισαμενος οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατος ο ΘΣ, οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο. Πιστει και περι μελλοντων ευλογησεν Ισαακ τον Ιακωβ και τον Ησαυ. Πιστει Ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων Ιωσηφ ευλογησεν και **προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου αυτου**. Πιστει Ιωσηφ τελευτων και περι της εξοδου των υιων Ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστεων αυτου ενετειλατο.

23 - 29 Πιστει Μωυσης γεννηθεις εκρυβη τριμηνος υπο των πατερων αυτου, διοτι ειδον αστειον το παιδιον, ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως. Πιστει Μωυσης μεγας γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος Φαραω, μαλλον ελομενος συγκακουχεισθαι τω λαω του ΘΥ η προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν, μειζονα πλουτον ηγησαμενος των Αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του ΧΡΥ· απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν. Πιστει κατελιπεν Αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεως· τον γαρ αορατον ως ορων εκαρτερησεν. Πιστει πεποηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος, ινα μη ο ολεθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων. ιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια ξηρας γης, ης πειραν λαβοντες οι Αιγυπτιοι κατεποθησαν.

30 - 40 Πιστει τα τειχη Ιεριχω επεσαν κυκλωθεντα επι επτα ημερας. Πιστει Ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοις απιστησασιν δεξαμενη τους κατασκοπους μετ' ειρηνης. Και τι ετι λεγω; επιλειπει γαρ με διηγουμενον ο χρονος περι Γεδεων, Βαρακ, Σαμψω, Ιεφθαε, Δαυιδ τε και Σαμουηλ και των προφητων, οι δια πιστεως κατηγωνισαντο βασιλειας, ειργασαντο δικαιοσυνην, επετυχον επαγγελιων, εφραζαν στοματα λεοντων, εσβεσαν δυναμιν πυρος, εφυγον στοματα μαχαιρης, εδυναμωθησαν απο ασθειας, εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω, παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων. Ελαβον γυναικες εξ αναστασεως τους νεκρους αυτων· αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν, ινα κρειττονος αναστασεως τυχωσιν· ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον, ετι δε δεσμων και φυλακης· ελιθασθησαν, επρισθησαν, εν φωνω μαχαιρης απεθανον, περιηλθον εν μηλωταις, εν αιγειοις δερμασιν, υστερουμενοι, θλιβομενοι, κακουχουμενοι, ων ουκ ην αξιος ο κοσμος, επι ερημιας πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοις και ταις οπαις της γης. Και παντες μαρτυρηθεντες δια της πιστεως ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν, του ΘΥ περι ημων κρειττον τι προσβλεψαμενοι, ινα μη χωρις ημων τελειωθωσιν.

Κεφαலைο 12

1 - 4 Τοιγαρ και ημεις τοσουτον εχοντες περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων, ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν, δι' υπομονης τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον και τελειωτην *ΙΗΝ*, ος αντι της προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν τον *ΣΤΡΝ* αισχυνης καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου του ΘΥ εκαθισεν. αναλογισασθαι γαρ τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτων εις αυτους αντιλογιαν, ινα μη καμητε ταις ψυχαις εκλελυμενοι. Ουπω μεχρι αιματος αντικατεστητε προς την αμαρτιαν αγωνιζομενοι. και εκλελησθε της παρακλησεως, ητις υμιν ως υιοις διαλεγεται·

5 - 6 **υιε μου, μη ολιγωρει παιδειας ΚΥ
μηδε εγλυου υπ' αυτου ελλεγχομενος·
ον γαρ αγαπα ΚΣ παιδευει,
μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται.**

7 - 13 εις παιδειαν υπομενετε, ως υιοις υμιν προσφερεται ο ΘΣ. τις γαρ υιος ον ου παιδευει πατηρ; ει δε χωρις εστε παιδειας ης μετοχοι γεγονασιν παντες, αρα νοθοι και ουχ υιοι εστε. ειτα τους μεν της σαρκος ημων πατερας ειχομεν παιδευτας και ενετρεπομεθα· ου πολυ δε μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν; οι μεν γαρ προς ολιγας ημερας κατα το δοκουν αυτοις επαιδευον, ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της αγιοτητος αυτου. πασα δε παιδεια προς μεν το παρον ου δοκει χαρας ειναι αλλα λυπης, υστερον δε καρπον ειρηνικον τοις δι' αυτης γεγυμνασμενοις αποδιδωσιν δικαιοσυνης. Διο τας παρειμενας χειρας και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε, και τροχιας ορθας ποιειτε τοις ποσιν υμων, ινα μη το χωλον εκτραπη, ιαθη δε μαλλον.

14 - 17 Ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον, ου χωρις ουδεις οψεται ΚΣ, επισκοπουντας μη τις υστερων απο της χαριτος του ΘΥ, **μη τις ριζα πικριας ανοω φουουσα εν χολη** και δι' αυτης μιανθωσιν πολλοι, μη τις πορνος η βεβηλος ως Ησαυ, ος αντι βρωσεως μιας απεδετο τας πρωτοτοκιας. ιστε γαρ οτι και

17 (cont)
- 25 μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη, μετανοιας γαρ τοπον ουχ ευρεν καιτοι μετα δακρυων εκζητησας αυτην. Ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω και κεκαυμενω πυρι και γοφω και σκοτει και θυελλη και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρηματων, ης οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοις λογον, ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον· καν θηριον θιγη του ορους, λιθοβοληθησεται· και, ουτω φοβερων ην το φανταζομενον, Μωυσης ειπεν· **εκφοβος ειμι** και εντρομος. αλλα προσεληλυθατε Σιων ορει και πολει **ΘΥ** ζωντος, Ιερουσαλημ επουρανιω, και μυριασιν αγγελων, πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων απογεγραμμενων εν ουρανοις και κριτη **ΘΩ** παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων και διαθηκης νεας μεσιτη **ΙΗΣ ΧΡΣ** και αιματι ραντισμου κρειττονα λαλουντι παρα το Αβελ. Βλεπετε μη παραιτησηθε τον λαλουντα· ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον επι γης παραιτησαμενοι τον χρηματιζοντα, πολλω μαλλον ημεις τον απ' ουρανων αποστρεφομενον, η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε, νυν δε επιγγελται λεγων·

26 **ετι απαξ εγω σεισω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον.**

27 - 29 το δε **ετι απαξ** δηλοι των σαλευομενων μεταθεσιν ως πεποιημενων, ινα μεινη τα μη σαλευομενα. Διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν, δι' ης λατρευσωμεν ευαρεστως τω **ΘΩ** μετα ευλαβειας και δεους· και γαρ **ο ΘΣ** ημων **πυρ καταναλισκον**.

Κεφαλαιο 13

1 - 5 Η φιλαδελφια μενετω. της φιλοξενιας μη επιλανθανεσθε, δια ταυτης γαρ ελαθον τινες ξενισαντες αγγελους. μιμησκεσθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι, των κακουχουμενων ως και αυτοι οντες εν σωματι. Τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντος, πορνους γαρ και μοιχους κρινει ο **ΘΣ**. Αφιλαργυρος ο τροπος, αρκουμενοι τοις παρουσιν. αυτος γαρ ειρηκεν· **ου μη σε ανω ουδε μη σε εγκαταλιπω**, ωστε θαρρουντας λεγειν·

6 **ΚΣ εμοι βοηθος, και ου φοβηθησομαι, τι ποιησει μοι ανθρωπος;**

7 - 19 Μνημονευετε των ηγουμενων, οιτινες ελαλησαν υμιν τον λογον του **ΘΥ**, ως αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης μιμεισθε την πιστιν. **ΙΗΣ ΧΡΣ** εχθες και σημερον αυτος και εις τους αιωνας. Διδαχαις ποικιλαις και ξεναις μη παραφερεσθε· καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν, ου βρωμασιν εν οις ουκ ωφεληθησαν οι περιπατουντες. εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντες. ων εισφερεται ζωων το αιμα περι αμαρτιας εις τα αγια δια του αρχιερωσ, τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολης. Διο και **ΙΗΣ**, ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον, εξω της παρεμβολης επαθεν. τοιουν εξερχωμεθα προς αυτον εξω της παρεμβολης τον ονειδισμον αυτου φεροντες· ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν. Δι' αυτου αναφερωμεν θυσιας αινεσεως δια παντος τω **ΘΩ**, τουτ' εστιν καρπον χειλεων ομολογοντων τω ονοματι αυτου. της τε ευποιας και της κοινωνιας μη επιλανθανεσθε· τοιαυταις γαρ θυσιας ευαρεστειται ο **ΘΣ**. Πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπεικετε, αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντας, ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες· αλυσιτελες γαρ υμιν τουτο. Προσευχεσθε περι ημων· πειθομεθα γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν, εν πασιν καλως θελοντες αναστρεφεσθαι. περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι, ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν.

20 - 25 Ο δε **ΘΣ** της ειρηνης, ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκης αιωνιου, τον **ΚΝ** ημων **ΙΗΝ**, καταρτισαι υμας εν παντι τω αγαθω εις το ποιησαι το θελημα αυτου, αυτο ποιων εν ημιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια **ΙΗΥ ΧΡΥ**, ω η δοξα εις τους αιωνας, αμην. Παρακαλω δε υμας, αδελφοι, ανεχεσθε του λογου της παρακλησεως, και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν. Γινωσκετε τον αδελφον ημων Τιμοθεον απολελυμενον, μεθ' ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμας. Ασπασασθε τους ηγουμενους υμων και παντας τους αγιους. Ασπαζονται υμας οι απο της Ιταλιας. Η χαρις μετα παντων υμων.

Hebrews: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation